

جملہ حقوق محفوظ ہیں

چھاپ غلام محمد نور محمد

۴۸۶

کتاب ھذا موسوم بہ

جنگِ اُحُد و جنگِ خندق

بزبانِ کشمیری

من تصنیفِ شاعرِ نامی گرامی خواجہ محمد اسماعیل نامی کشمیری

حسبِ فرمائش

غلام محمد نور محمد تاجرانِ کتب مہاراج بازار سرینگر

(شاخ، مائسمہ بازار۔ امیراکدل سرینگر کشمیر

در مطبع

کاتب غلام رسول سولنہ رشیم خانہ

مثنوی بسم اللہ الرحمٰن الرحیم از مغازی النبی

جنگِ اُحُد

بیا نامیا خامہ را تیز کُن — چو طوطی زبان را شکر ریز کُن

ز آغاز و انجام از اوستاد — بگوی از اُحُد آنچہ داری بیاد

یتھے کن چھو راوی روایت کران — در اخبارِ سرتاج پیغمبران

بتائید و فضلِ خدا روزِ بدر — ہر لو حضرتس عزت و جاہ و قدر

ننہ اہلِ مکہ پئے مسلمین — دَزان آس در آتش بغض و کین

بہ لو سفین آسو انمت نشام — ننہ آسن بیک جای تھومت تمام

بہ تقسیم آسو کھنہ انمت سو مال — بدِت اختر آسوک گمت در وبال

دوہا اکِ نموآئے منگ بہ بلیس — الو سفینس نِش لیس آسوک انیس

دلوک تس بہ کیشراہ بِرنج تمام — لسیو اگری چھوی زہ انمت نشام

تموک زربع مصرف کرد دربہ سپاہ — الون اک جما تھاہ زبر کینہ خواہ

زکینہ کرو تازہ داغِ کہن — زلبس گرنہ ہا لرزہ ترا دو کہن

کرد عزم طیبہ پئے رزم و جنگ — تِنک شیر جنگ از الوک اس تنگ

ہمو از محمد بتم انتقام — لشمشیر و گرزہ خدنگ و حسام

۲

جنابِ بدر گاهِ ربّ الجلیل
پڑھن پس صحابن دیوہ توہ قرار
اڈیو دلو کھپے ھیبت ترس وہم
جنابس سرکت آیہ در دل پسند
نمو دلوا اگر اس کرو بیت قرار
چھو بہتر ازین شہر نیر و بجنگ
در آن کار در پیش ہر دو ستدار
بسم انگہ گرہ ژلئے خنجر تلک
رٹکِ نیزہ زرد سست نصرت شعار
سین ہر یکے اسپ تازی سوار
ہزار آش نہ اصحاب کل در شمار
نبیؐ سانو جانباز یارن اندر
جو قرص قمر سلطنت ران شام
صحابو رلو آرام از رنجِ راہ
پس انگہ جنابن باصحاب و نو
اکھاہ و تھو تمی دلو بخیر الانام

پڑہن حسبی اللہ و نعم الوکیل
کرو جنگ بیت با برونِ حصار
بہواس ملینس اندر مستقیم
بہین آو نہ خوش لطبع بلند
دین ژورہ بیٹھ از غم کار زار
تتہ بیت بہن بڈچھ مند چھتہ ننگ
بنا چار پیو حضرتس دلو قرار
بر اندام گلفام خفتان ودک
گنڈک بر کمر تیغ زہر آبدار
نبر درائے با فوج خنجر گذار
زرہ پوش از انجملہ اک ثابت سوار
مہ چاردہ زن ستارن اندر
بر آورد بیرون ز انبان شام
تناول کرک نانِ شب شامگاہ
چھوکس پئس پے پاسِ شب نیرہ بنو
زدستِ من این خدمت آید تمام

تنن بیت پنجاہ مرد از سپاہ
نر دراؤ خون تشنہ از قتلگاہ
ہیتن مو مِنن لسکجاران کرن
مجنون دلیران بیابان بدن
سمت آئے افواج اسلامیان
کرک زدو سو با حملہ حامیان
کاڈن مند علمدار دراؤ
بعد گردو فرطحہ لیس آسو ناؤ
گرِس کھوتہ پشتر تراون ہلس
زتن نیزہ در کف لدن چھوک گلس
سوئی اہل اسلام دوڈن ہیتن
سٹھاہ ہمون سند یارہ دوڈن ہیتن
من اعظم کہ گر بر کشم تیغ کین
زہ بیت فتنہ آسمان بر زمین
اگر تراو بر کوہ ضربِ تبر
کرس ریزہ ریزہ زپا تا سر

۴

سحر بر اُحُد وات تم بے حذر
بِلالن رضؓ بفرمانِ شاہِ زمن ؐ
حبابن ؓ سراز سجدہ یا مت تلن
سپن بر سِر اسپِ تازی سوار
در آن ضمن لگو دینہ ابنِ سلول
وِنیا مس مہ نیر از مدینہ نبر
وِنتِ نبی بلشکر ثلث گو بکین
تمِس بدرکس گرنہ شاہن عتاب
عکاشہ رضؓ تھون بر صفِ میمنہ
کوہا آسو نزدیک جای مصاف
حبابن ؓ عبداللہِ نام دار
وِنت تھا ونس تیھونہ تراوک جای
ظفر بد مخالف لبن در مصاف
شگافِ چنین پڑہ کوہ را
بس انگہ بفرمانِ خیر البشرؐ
سو فاسق ابو عامرِ بدلگام

پرک با جماعت بنمازِ سحر
بکوس اذان تراو لرزہ کہن
زرہِ بیاک بالای خفتان و لن
ہتک صف کرِن سید یمین و یسار
پکان زاہ چھونہ میانہِ رائی رسول ؐ
بدل تت کرن دراؤ با کروفر
ترہ ہت ۳۰ مرد از قومِ خود سیت نین
کرن راست لشکر پئے فتحِ باب
ابو سلمہ رضؓ بر میسرہ یک تنسہ
زجورِ فلک تت گمتِ بڈ شگاف
نگہبان تھون تت بہ پنجہ ہزار
قدم تھوزہ محکم برین تنگ نای
ژہ ہمہ جایہ نشہ گرزنہ انحراف
بہ بند دمدہ راہ انبوہ را
مقابل ژہ ۲ صف درای بایگدگر
مبازر گوڈہ دراؤ برا انتقام

کھیست دراو دو میانی سو کھو دونزار
سکندر نریشم نہ اسفندیار
مقابل مرکا تھسبو نشہ داوری
کنوی دو رحیان چھپ نزور آوری
پچ بس شور و زور و جرأت ابسر
ہمپر سر کھین حلیہ نیران ابر
سو بوزت واتہ یانست بیت
علی رضہ واتہ [illegible]
بگوتہ کہ سست ولدہ لس گودو والفقار ست
[illegible] ابس زبان
[illegible] بہ جھکان ببر
[illegible] علمدار عثمان سینن
[illegible] جملہ سویجان سینن
[illegible] ابو سعیدان پچاؤ
مقابل تمس سید وقاص دراؤ

ازان کار گو کافران خار خار
[illegible]

اتھس کت ژٹت تم دلیران کمان | اکی تیرہ پاؤن سو تیرہ روان
منافع بامیدِ نفع تمام | دوآن آواز کافرانِ لیام
دِتُس عاصمن تیر سینس برت | منافع گو از جان نقصان کرت
علم حارثن بعد ازان رٹ بدست | بیک تیر کھیوتم تہ ناگہ شکست
سومُر دارئیلہ داخلِ نار گو | کلاب ابن طلحہ اعلمدار گو
زُبیرن بخنجر سونا پاک دین | کرُن داخلِ اسفلُ السافلین
باجلاسِ دوزخ سوتے یام ژاو | جلاس ابن طلحہ علمدار دراو
گُرِس لت لدِت نیزہ ست گوبکان | بمیدان ناورد جولان کنان
مُبارز عُبیداللہن طلحہ دراس | لکُوس دِپنہ بہتان و ہزلان جلاس
بیاتا بیاموز مت کارزار | کنم زورِ بازوی خود آشکار
اجل آیو بُک جل تعلل مہ کر | بوچھوہس انتظارس تغافل مہ کر
لکُوس وِپنہ طلحہ در آن گیر و دار | بہش باش ای طفلکِ شیرخوار
بظاہر نَنان چھوک ژہ چابکُ کمر | سہہن ڈلیشہ وِن لشتہ فوری زہر
ولیکن غلط چھوی یہ در نام و ننگ | کجا پیشِ میشان تبر سد پلنگ
غرورن ژہ لاگوک بدام اجل | عبث چھوی کرُن یاد نام اجل
وِنت نُی کڈُن خنجرِ تابناک | بڈونس تہ کرِنس جگر چاک چاک

٥

سرافگندہ آن شوم بدخواہ را
چو شیرے کہ در بیشہ روباہ را
ازان غم نُپین کافرن لیشت
سپاہ مُبتلا گے برنج و ستم
پیک رایت ظلم یہ خاک ننگ
پیر کینسہ اکی کرنہ جرأت بجنگ
جنابن اتھہ لسس اکی تیغ تیز
درخشندہ مہر سپہر [illegible]

شامت کرن کافرن زیر و زبر
[illegible]
لکوس وِپنہ نصرت علیہ السلام
اکھو حق چھو یلہ ای امام انام
[illegible]
باصحاب [illegible] دینہ شاہ جہان

یو نا مرت تمس آسہ جان در بدن
تنتی ابود جان ز فخر زمن
کرُن عرض در خدمتِ شہریار
ونت یُی اگر آہ اکانہ زیرِ ران
سہ تیغ درخشان کڈن از نیام
زقلبِ سپہ دراو غران چو شیر
بلرزید ہاموں زغرید نش
بیاشفت چون زلفِ مہ پیکران
بیک گشت در دشت زو پشتہ ہا
نہ خنجر آبنوسی کڈُن
تنن گت کرن کالہ شہمار زن
رٹِتھ تیغ کین فیور ہر طرف
بخوبی دِتُن دادِ مردانگی
بمیدانِ کین دورہ ناوُن فرس
سہارن وتھت آواز یک درہ
اکُس تیغ ہاوُن تہ ساوُن بخاک

بان تیغ باید عدو راز دن
سہ شمشیر رٹ در کفِ خویشتن
بلاشک یُی میانہ وستہ یہ کار
بمردانگی گو سوئی کافران
بیابان منوّر کرن زان حسام
نہنگِ دمندہ گرفتہ بزیر
بجنبید صحرا ز جنبیدنش
برآورد گرد از صفِ کافران
سٹھاہ آی کوہ یرہ از کشتہ ہا
سوکریس لو تھی ہیوس خالی چھرٹن
گرس شب آسیس کھرن خار زن
چو شیر ژیان برلب آوردہ کف
انن کافرن سخت دیوانگی
ٹرن دل کرن نہ قرار کہ نفس
رٹن حالہ اکہ نالہ نازک برہ
ببیں ضرب تراوُن تہ کراون ہلاک

تلوس تیغ [illegible] ہیوس
کرن توکلہ [illegible] نعرہ جان
قرن [illegible] سنان
تحمد دار [illegible] فیور تن
اکھاہ از قفاس [illegible] شمشیر بن
[illegible] دو پیکر کرن
اکس جامہ [illegible] کرن
بیس چاک چون صبح صادق کرن
اکس سینہ مانند گل شق کرن

برن دست [illegible] ہیوی
بلاشک [illegible] رسم و سام چھوکی
چو نامی [illegible] چھوکی
غرض فیوہ چون شیر زصف بصف
تلوک پٹ کرو کی کافرن ہر طرف
صفا اک [illegible] زنان
بترغیب لشکر [illegible] زنان

[illegible] پھیرن
[illegible] زنان تہ [illegible]
خنجر [illegible] اسلامیو
[illegible] جلو
[illegible] خصم [illegible]
[illegible]
روان خونہ دریا [illegible] لالہ زار
بیابان سنجران [illegible] دریائے خون
شوران ہمہ غرق دریائے خون
[illegible]

بفضلِ خدائی جہان آفرین
بہم مرد و زن از صف کارزار
اَچی آنہ لگو چشمِ بد مومنین
بہمن جیہ خوش گفت اسفندیار
بمیدان پیہ کنہہ رود ز اہلِ ضلال
تہ تراوت بکہسار تم غول گے
بہت آس یم بر حراست گری
بغارتگری آس تم تیز پائے
ز فرمانِ حضرت ص کرک کو تہی
عبید اللہین تم بھری نیتوبہ بند
بخوبی کرک دستِ غارت دراز
بحکمِ قضا خالد ابنِ ولید
وُڇین جائے خالی تہ فرصت لہین
ز اشگافِ آن کوہ لشکر تمام
عبید اللہ با جملہ اصحابِ او
بیک حملہ پئے بر صفِ مسلمین

فراری سین قوم ناپاک دین
ڙلان گے بیک درہ کوہسار
تجک محنت از حکمتِ ذو المنن
بچشمِ بدافتد خلل در حصار
ز سیم و زر و دُرد مال و منال
صحابہ بتاراج مشغول گے
عبید اللہین آس سیت منز سری
وہت آی یکسر ازان تنگ نائے
طمع راسہ حرف است ہر سہ تہی
ولیکن سہ پند آیہ نہ سود مند
عبید اللہس رود کنہہ زن فراز
بر آن درہ با فوجِ اعدا رسید
پئے قتلِ اسلامیان وت لبین
بیکدم کڈن بر سرِ انتقام
بہ تیغِ شہادت کر سر خرو
تزلزل تلوک در زمان و زمین

تیہ چھ زینب زنان سین
زینیس زحلیت شندل سین
سرہین بابیابان تُصل سین گوادا
تک قی پیٹھ تک و عنہ ما
ازدل آت الارض لیندا الها
ازاد لیت سرینہ بالا سین
تھوی از تشن مقعد سین
سرو الامان الامان

فلک گفت باغچہ دیوان زدان
الہی یہوی ما چھ بیوم الدوان
زخشندیرن از جم دوع سلمین
ز لیس دم پھلت ای کہ ہجمین
نہایت بجلت ر و بازار کین
سہین منز ر لشکر مسلمین
نہمت ای اعدای دین

دیم کر نہ ہرگز زمیدان فرار
بلاشک خدائین غضب کر بما
شہادت ہیتو تامرت نہ حاصل گڑہم
تتو تامت زکفِ تیغ تڑاون نہ زاہ
ھلکہ کر لو ٹھندوی لو دُورِ زرت
ولوم ہیی کڈوم تیغ زہر آبدار
زکفار قعرِ جہنم بروم
بدل گفتم از کُشتہ گردم نکوست
کروم سخت ایلہ حملہ بر فوج شوم
وُچھوم روی شاہِ رسالتمآب
سو شمشاد ڈلیشت سٹھاہ شاد گوس
لگوم دِبنہ حضرت در آن گیر و دار
مہ کر عرض ای شاہِ عالی تبار
درین حال پیش آی اہل ضلال
حنابن اشارہ بکرار کر
کرن دُور تم از شہِ کائنات

نہ ہیہ تنگ از شدتِ کار زار
سُو محبوب کھارُن براوجِ سما
بجق جان ہیتو تامرت نہ واصل گڑہم
در آرام شمشیر تھاون نہ زاہ
اگرچہ سُو گوم از جدائی کرت
کرُم بیہ کمر جُست بر کار زار
بمیدان قوی پای ہمت کروم
کہ اولی است جان دادن از بہر دوست
ہنا دُور گو کافرن ہند ہجوم
زابرِ سیاہ زن نہ تو آفتاب
غم و درد دلِ ذات پاکن مہ کوس
کروت کو نہ بالشکرِ خود فرار
تو ہی سیئت چھم نسبت استوار
پئے قتل پیغمبر نیک فال
جھنم تم از اہل کفار بر
بہ تیغِ غضب چون قباب از نبات

٨

دو دستی تلان اسو تیغ از ہجوم
ہر آن اسو دوزخ زلوبان شوم
سہ اوبس ناوحشی چھپست
کھٹت اوپسہ پسر ہبست
حربہ نگاو پر لائین شدید
ہیت ضرب نیس
شی حربہ نیس سر اڈون شہید
سر حال تراون نہ غضب

بہ پیش نبیؐ طلحہ استادہ اوس — تمی دور تیر س اتھ شل سو گوس

رسول امینؐ باہمہ دوستان — سوی شعب کوہِ اُحُد گو پکان

تمی شعبکی قصدہ گو پورِ حرب — بہمراہِ لشکر لیئے حرب و ضرب

ولے برونٹھ گو تس عمرؓ تیز تیز — لفوجِ ظفر موج بہرِ ستیز

سرِ رہ کرد و شمنو مشورہ — ہمو بیہ لڈُن کنہ گرشھ وُن گرہ

دلوک عاقلو گردشِ روزگار — چھو نہ روزہ وُن زہنہ بر یکقرار

دور و یہ چھو بیشک سرائی پر سپنج — گرہ گنج بخشن گرہ درد و رنج

چھو بہتر گرشھن وُن بلا شور و شر — بامِّ القرائے بالوائے ظفر

برین رائے پس درائے تمِ نابکار — بکوہِ اُحُد ر لو جنابن قرار

گرشھت فوجِ اعدا ز کہسار دراو — لسوئے شہیدان فرخندہ آو

وُچھن مثلہ کرمت شہیدانِ دین — کرُن گریہ گو سخت اندوہگین

وُچھن حضرت حمزہؓ باصد محن — جگر دُور بیو مُت مثرمیت بدن

سو احوال ڈلیشت امامِ اُممؐ — سٹھاہ گو غضبناک ہاوُن قسم

پئے حمزہؓ از کافرانِ لیام — کرک مثلہ ستت ہمک انتقام

پتے جبرئیلؑ آو شیچھ ہت وان — چھو لیُس دال بر مژدۂ صابران

جنابنؐ کفارت تمیچ کر ادا — خبردار گو یلہ زو حیِ خُدا

پٿهي کي وڏن سخت بيخوف و خشم — جنابن ته هتو اشک هارن زچشم
دران حال لگو ڏيڻ سلطان دين — زحق وحي هت آء روح الامين
سٿين آسمانن رقم از قبول — که حمزه است شير خدا و رسول
بحکم نبي پس سٿوڻن کرک — نهان در زمين در مکنون کرک
کرک پس شهيدن پنهنجي سئي طريق — ٺهوک در دل خاک باهم رفيق
پگاه از سر قبر تهن دل ڏيا — چو لاله وٺهن جمله خونين قبا
نه پڙهڪ جنازه نه غسل و کفن — ٿهي خونه جامه ولت گي دفن
اڏيو کر روايت رسول خدا — نماز جنازه کرت گو ادا
ٺهوک تهن لقبر هم دوست آس — زه بادام زن دريکي پوست آس
از انجمله با حمزه کراوک دفن — بيک قبر عبد الله نيک فن
ازان پس سو سلطان خورشيد رو — روانه بشهر آخر روز گو
مهاجر بيه جمله انصاريان — لوٿهي دراس باهم مبارک گران
وڇهوک دُرة التاج پيغمبران — سلامت زجنگ ملامتگران
سلامت وڇهوک بيله سو شاه هدا — کرک سيد الله شکر يکسر ادا
لوکو هنو ٿئبس بر شهيدان وڏن — ٺرن اشک بيه خاک بر سر لڏن
هوئي گريه پور آنجنابن بگوش — بکاشانه حمزه ڏيو ٿن خموش

جنگِ خندق

چھ راوی دِیان باہزاران سرور
سبب تت بنیاد اَمِ کُر حضرت ﷺ
نِ طلبہ زمین ییم یہودی کڈ لوک
صحابو بیک بار کڈ تم یہود
از انجملہ گے سوی مکہ روان
سین مکیین سیت از جہل یارہ
کرِن بیہ فراہم گروہ کیش
زَجبس پرای برپا کرِن بیاک نیای
مدینس اندر بلہ یہ اخبار گو
کرُن مشورہ یار ہمت اک گرہ
نتھے کِن چھو آئینِ اہلِ عجم
چھِ لشکر بیکجا فراہم کران

اَمی وَرِیہ گو جنگ خندق ظہور
گڑھن فَوِز مشرک کرن از وطن
رِٹھن سیت شوبن نہ ابناز خوک
بحکم حبیب خدائی وَد و د
ابو عامر و ابن اخطب دُوان
چو گل پھلو ابو سفین خام کار
بِئے رزمِ شاہ ہمایون سر برہ
تمس سیت دَہ ساس مردم سمای
پیمبر ﷺ تہ آمادہ برکارہ گو
لگوس دپنہ سلمان دُرآن مشورہ
ژُھین دشمنس یِدِ بجاہ وحشم
کھنان خندقاہ اک چھِ در گرد آن

11

ازین روشنائی زسوی عجم!
تریم زخم لالوک بر آن خاره سنگ
از آن زخم گیه پیده برقِ دگر
دپن ذاتِ پاکن بجاه و حشم
قصورِ مداین زشهر و دیاره
مع القصه از دستِ صحبِ کرام

همه قصرهائی مداین و جهم
کرک ریزه تت ازسر زورِ چنگ
سپن خوش تکبیر خیر البشر
مفاتیح شهر یمین بخشنم
پس از انتقالم رٹن میانِ یاره
سپن شش دوہن تام خندق تمام

ذکرِ نقضِ عهدِ قریظیه و ملحق شدنِ ایشان بالشکر ابوسفیان و فرستادنِ حضرت بعضی معتمدان را برائے نصیحت ایشان و اباکردنِ آن بدکیشان

12

چھو راوی دیان دراویله پورِ حرب
دپنه لگو بن اخطبس کای جوان
یهودِ قریظیه لے شیه و شک
تمو عهد کر متو چھو با مصطفے
پس از نقضِ پیمان الوک تیز تیز

سوی شهرِ طیبه پئے حرب و ضرب
کرکنا ژه کاماه گرشهک این زمان
مددگارِ این کارِ تم کراو هک
کرکِ تم از ان عهد و پیمان جدا
کرن تیهو مدد وقتِ رزم و ستیز

شو خندق وچھت پی لشور و شغب
بخندق سمان آس از ہر کنار
تیھوی بوی وسان اندر تم عیار
زبس زخم ہائ سنان ہا و سنگ
دو ہا پس مقرر درآن روز ہا
قوی ہیکلاہ پُرد لاغود سرا
بیاویختہ از میان یک حسام
تِمس ناو عمرو ابن عبدِ ددآسو
بمیدان ناورد گو بر سمند
کہ شیر از نیستان برون آمدہ
چھ بیس زور باز و سو نیرن نبر
بمیدانِ ناورد نیرن سو مرد
مہ کانھ چھومنہ ثانی بزور آوری
چھو از ہولِ من شر او لسن پوہ نبان
چھو میانی غمہ پیر گومت فلک
نبر نیر دای نرہ شیرانِ دین

وچھوک از سر فکر کارہ عجب
دیان بوی تر و تر کرو کار زار
سمت مومن آسک گران سنگسار
یوان آس تم سنگدل بز تبنگ
کروک دراک اک پہلواناہ زجا
دلیراہ زبر دست زور آورا
لفر شوہ پس شام کمتر غلام
سپہدار کفارہ سوی مرتد آسو
کران کرک صحابن لصوتِ بلند
بر آوردہ دندان بخون آمدہ
لشمشیر وگرز و خدنگ و تبر
وچھو کس دیان مرد وقتِ نبرد
توی چھم مہ در داوری افسری
کنن پارہ پارہ کوہن توہ نبان
ہمت در ملک میون شور و شلک
اگر چھوہ تمنائی خُلدِ برین

۱۳

زرہ بستہ پا سر کرک شہسوار
عمامہ گنڈت لاگو میس ذوالفقار
بمیدان پکان پیس علی گو پاھر
پیادہ ستادہ سپن پیش عمرو
جوانا وچھون بز توانا

[illegible]

زہ مارہ گڑھوک میانہ دستہ گڑھن
شوہری دوو وتھو بر زمین از فرش
نجن ضربِ شمشیر لائین لبسر
سپر زڑھن نہ کوچاک تنت از قضا
پس انگنہ بہم میل در کار زار
ہر تیغ و تبر میل باہم بجنگ
بگر در زمین گے دو شیوی نہان
ازان گردتم پہلوان دور سے
در آخر بتائیدِ پروردگار
زہا بر ہویدا بہ تقدیر بر گو
یقین گوک بے شک سین فتحیاب
ضرار و مبیسر آس شہزادہ عمرو
تمے ہر دو لاریای جو مردانِ فرد
دو چھوک بنام رہنمائی آن یار پاک
فرلیشو بر زڑھن ہیتو از آن زشت کیش
دلیوک تم دو چھوم بنام رہوی علیؓ

خدا سرلو کرہ ہے خدا گڑھویڑھن
حرارت لبسر سخت کھتو تس خرس
جناب علیشؓ نمو ورٹ سپیر
ولے رچھو حقن حضرت مرتضیٰ
فنِ پہلوانی کروک آشکار
در آن ہین میدان چو غران پلنگ
زنظارہ خلقو وچھو کنہ نشان
زنظارہ خلق مستور گے
مظفر سین حیدر نامدارؓ
در آن وقت آوازِ تکبیر گو
عزیزِ پیمبر شہِ بوترابؓ
بمیدانِ کینہ مددگارِ عمرو
لسوی علیؓ از برائے نبرد
ضرار آو ہیرت زہیم ہلاک
کوہ شیر ڈلیشت ژلوک ہچو میش
ہنن وارہ ڈیو ہم اجل منجلی

[illegible]

عقیق اک دہانا وہ کن مشتہر
زہیبت پتے قوم غطفان تر ژلو
صحابہ رض درآن روز گے کامیاب
سو عمرو بلہ تہ ضربِ صمصام گو
درآن غزوہ حضرت بروشندلی
ملقب درامّت سو اکمل تھون
لشغلِ چکاچاک تیغ و تبر
شہِ شام دراؤ بلہ زخیرہ سری
بیس انگہ بحکمِ شہ کائنات
قضا آسو ئیس وقت گو مُت ہمن
صحابہ رض زلبعدِ ادائے نماز
نعیم ابنِ مسعود روشن نفس
مہ بہ دینِ اسلام حاصل کرم
رٹوم بالیقین چانہ برتل بنہ
دیان چھوس ہمن مشرکن ہر کنار
دِمک اک اکس نشِ جدائی کرت

تتو ہی ژلو زبیم امامُ البشر
ہمن بزدلن ھیبتن نال ولو
بامدادِ شاہِ ولایت مآب رض
لغایت قوی دینِ اسلام گو
سٹھاہ شاد گو جنابِ علی رض
زا اعمالِ امّت سو افضل تھون
اتھ گوک بیشین د شام و سحر
تعاقب کران برشہ خاوری
بلالن رض ندا کر بیانگِ صلوٰۃ
صحابو رض ادا کر تہ لبعد از محن
سمی بیش پیغمبرِ سر فراز
مسلمان سپئن تہ دین حضرتس
تنفر ازین دینِ باطل گرم
ولے کانھہ برآن حال آگہ چھونہ
گرک تفرقہ درمیان آشکار
دل از آتشِ کینہ تھاوک بھرت

۱۵

ز دسر گے نمودار دون لشکرن
مشالاه چهٔ تمبو اندر زمین
گزورو حیت وجابک گره نفاق
ژ توپک یکسر از نیزدو سخو اتفاق
دیوپک پرچمبو دلیت تعیتن سوحال
پولٹکش قریظیه دوابله سوقال
مدلبی دلوپس سوگو احضی
تونی سیت پیدیره جبکس بی
گرو گرد محو ریک چمو گرنیت قام
قریشو لوروک توره والیش یام

جنابن زحی آسو منکوٹ دعا
بتخریب آن لشکر پر جفا
رواسوی دعا گو زحی غفور
ہو بیدا ایپن سخت یاد ریور
غضب کافرن اندران راه یگک
وڈیٹ زان ہوا خیمه خرگاه یگک

۲۶

پتمن دبنه لگو واره توبه چهوه خبر
مہ کنهو چهوم حند با امام البشر

قریظیه از کار خودگے ملول
الکهاه ژوره سوزک به پیش رسول

تمی دپو جبالبش دِژئی محنته
عطا کر خطا آدساتی انتهه

معافی چهٔ منگان خطا کر معاف
ز راهِ وفائی کروی انحراف

برفع خجالت وُنِ سوز و لفور
توہی نِشس ز قومِ قریشی تره ژوره

پتمن گردن از تیغِ هیبت دلو
معافی توبه از شفقت خود دلو

قریشو ته بوزت دلپس کای ابین
وَنت رژه مشالاه بصدق و یقین

لبس انگه روانه کرن حیند تن
بتحقیق آن قول بو سفینن !

لسوئی قریظیهٔ بد شعار
کر ای اہلِ دانش گژهو وُنِ تیار

کمر بندِ همّت گنڈلو بر کمر
کڈ و خنجر و تیغ و تیر و تبر

تموَ توره سوزک خبر بید رنگ
پزوی یا محمّد گرن آسو جنگ

ولے بید اسی سیت کرادو سلوک
گِرو پاٹهه کنهه زن روانه کر لوک

خبر چها محمّد ز لعدِ شما
بیغمائی ما قوم ہت نیره ما

اسهِ منز چهٔ ماتیر زور آوری
هلو کیاه کرت یا نبی داوری

اگر کنهه زن آسن تهند پیش ما
بلاشک دلو قوّتِ جیش ما

قریشن ته لوزت سین دل دو نیم
دلوک بژ چهو بیشک کلامِ نعیم

یہ اسوته اوژک تمام
بهراه اسوک ہرک طعام
نه رودک شراب و نه رودو کنه ناب
نبی آنته زل کنیته رودو سه تاب
نبک سیچه لتاه رسالت مآب
تمیدو لوپچهِ اعدای دین بن جنگ
ونه لوون اسه سیت جنگ

ھکنن نه کرت وُن اسوک تیز
ولیکن اسپی لوره لاروک ستیز
[illegible]
خدایا ان کلام [illegible]
ده لصرت [illegible]
[illegible]
پاپیت

